

Predica de la Zürich

Duminică, 30 aprilie 2017, ora 14⁰⁰

Fr. Frank

Cuvântul de introducere din **2 Pet. 3:8-14**: „*Dar, preaiubiților, să nu uitați un lucru: că, pentru Domnul, o zi este ca o mie de ani, și o mie de ani sunt ca o zi. Domnul nu întârzie în împlinirea făgăduinței Lui, cum cred unii; ci are o îndelungă răbdare pentru voi și dorește ca niciunul să nu piară, ci toți să vină la pocăință. Ziua Domnului însă va veni ca un hoț. În ziua aceea, cerurile vor trece cu trosnet, trupurile cerești se vor topi de mare căldură, și pământul, cu tot ce este pe el, va arde.*

Deci, fiindcă toate aceste lucruri au să se strice, ce fel de oameni ar trebui să fiți voi, printr-o purtare sfântă și evlavioasă, așteptând și grăbind venirea zilei lui Dumnezeu, în care cerurile aprinse vor pieri, și trupurile cerești se vor topi de căldura focului?

Dar noi, după făgăduința Lui, așteptăm ceruri noi și un pământ nou, în care va locui neprihănirea. De aceea, preaiubiților, fiindcă așteptați aceste lucruri, siliți-vă să fiți găsiți înaintea Lui fără prihană, fără vină și în pace”.

Lc. 12:49: „*Eu am venit să arunc un foc pe pământ. Și ce vreau decât să fie aprins chiar acum!*”.

Lc. 3:15-17: „*Fiindcă norodul era în așteptare și toți se gândeau în inimile lor cu privire la Ioan, dacă nu cumva este el Hristosul, Ioan, drept răspuns, a zis tuturor: «Cât despre mine, eu vă botez cu apă; dar vine Acela care este mai puternic decât mine și căruia eu nu sunt vrednic să-I dezleg cureaua încălțăminteii. El vă va boteza cu Duhul Sfânt și cu foc. Acela are lopata în mână; Își va curăți aria cu desăvârșire și Își va strânge grâul în grânar, iar pleava o va arde într-un foc care nu se stinge»”.*

Fapte 1:14: „*Toți aceștia stăruiau cu un cuget în rugăciune și în cereri, împreună cu femeile și cu Maria, mama lui Isus, și cu frații Lui*”.

Fapte 2:3-4: „*Niște limbi ca de foc au fost văzute împărțindu-se printre ei și s-au așezat câte una pe fiecare din ei. Și toți s-au umplut de Duh Sfânt și au început să vorbească în alte limbi, după cum le da Duhul să vorbească*”.

Laude și mulțumiri Îi aducem Domnului! Am auzit deja o predică. Fiecare Cuvânt al lui Dumnezeu ni se adresează și ne mișcă. Mai ales vers. 14 din Cuvântul de introducere: „*De aceea, preaiubiților, fiindcă așteptați aceste lucruri, siliți-vă să fiți găsiți înaintea Lui fără prihană, fără vină și în pace* („fiți în așteptarea acestor lucruri, siliți-vă să trăiți cu evlavie, să fiți găsiți înaintea Lui fără pată, fără vină, și în pace” – lb. germ.)”. Rămâne așa cum este scris: „*toți cei ce au fost pregătiți au intrat cu El în odaia de nuntă*” (Mat. 25:10). Cu adevărat ultimul mesaj este invitația directă la această Nuntă a Mielului. Nu doar o vestire, ci ai primit invitația la această Nuntă a Mielului. Toți cei ce ascultă acum Cuvântul și îl cred sunt proprietatea Domnului. Pe crucea Golgotei a fost plătit prețul.

Acum mă gândesc în mod deosebit la 28 decembrie când cu urechile mele am auzit cuvintele: „robul Meu, adună-Mi poporul Meu, pe toți aceia care au încheiat cu Mine un legământ prin jertfă. Eu vreau să-i fac să asculte Cuvintele Mele”. Eu cunosc ziua, locul și ceasul, cunosc locurile în care Domnul a dăruit călăuzirile. Mă gândesc la adunarea din Böblingen unde unii din voi au fost prezenți. În mijlocul nostru au fost mulți oameni noi, ei au auzit Cuvântul și l-au primit. Apoi adunările de Paști. În ultimul sfârșit de săptămână am fost în Paris unde au fost adunați 1200 de oameni ca să asculte Cuvântul Domnului. Atunci au fost peste 300 de conexiuni directe de pe întregul pământ. Întreaga lume urmărește vestirea și ne vede. În Paris, fratele Didier a venit cu un teanc de predici publicate în limba franceză. El a avut și „Conciliul lui Dumnezeu” pe care eu l-am scris în anul 1963. După ce am auzit predicile fratelui Branham în legătură cu deschiderea celor șapte peceti, m-am așezat și am scris „Conciliul lui Dumnezeu”.

Fratele Didier a avut acest teanc de cărți și broșuri în mână lui și a spus: „Frate Frank, noi suntem mulțumitori pentru fiecare broșură pe care ai scris-o și publicat-o. Totul este ca și cum ar fi scris astăzi”. Dumnezeu este omniprezent, El cunoaște viitorul și a rânduit totul în planul Său de mântuire.

Apoi aud că unii ascultă predicile de la Radio Luxemburg din anii '70. Începând din anul 1967, timp de zece ani au avut loc transmisii prin Radio Luxemburg și oameni din întreaga Europă au putut asculta. Transmisia radio putea fi auzită în Moscova, Belgrad, Berlin și Berna. Este minunat cum a călăuzit Dumnezeu totul pentru ca ultimul mesaj să fie purtat. Au fost și cele 504 predici de la televiziunea din Berlin. Dacă mă gândesc cum a deschis Dumnezeu uși și inimi! Mă gândesc la președintele nostru †Richard von Weizsäcker care m-a invitat la Berlin să vorbesc cu el. El m-a rugat să dau mărturie despre chemarea mea. Iar când eu am spus ceea ce mi-a poruncit Domnul, el s-a ridicat în picioare și a spus: „Cu tot respectul, eu cred mărturia dumneavoastră”. Cu adevărat Dumnezeu a călăuzit așa ca Cuvântul lui Dumnezeu să fie purtat înaintea demnitarilor, a celor mari și a celor mici. Dacă ne gândim că acum întreaga lume urmărește vestirea și ne vede!

Când Cuvântul lui Dumnezeu ne vorbește și ne atinge, atunci primiți-l, acceptați-l și niciodată nu se va întoarce gol înapoi, ci își va împlini scopul pentru care a fost trimis. Cu adevărat noi privim la mulți ani în urmă, la multele călătorii și contacte pe care Dumnezeu le-a dăruit. Noi avem voie să spunem că în ziua mântuirii, în ziua harului El ne-a ajutat. Vă rog s-o primiți așa cum doresc s-o exprim. Noi am primit harul ca să înțelegem corect toate afirmațiile fratelui Branham, să le încadrăm biblic și să-I dăm dreptate lui Dumnezeu. Așa cum fratele Branham lua Biblia în mână și spunea „acesta este absolutul meu”, întocmai așa și noi luăm Biblia în mâinile și inimile noastre și spunem „acesta este absolutul nostru”. Și acest lucru a fost deja amintit, și anume că Cuvântul este sămânța. Cuvântul este sămânța. Domnul nostru a fost Cuvântul. Și Cuvântul S-a făcut trup. Noi credem Cuvântul care a fost hotărât pentru noi; el este sămânța divină care a fost semănată în noi, care a căzut pe un pământ bogat

roditor. Acest Cuvânt-Sămânță va răsări și va avea loc o recoltă. Cum am citit împreună, Însuși Domnul va aduna grâul în hambarul Lui.

Acest lucru îl spun în fața Dumnezeului atotputernic. Când am văzut lanul de grâu, enorm de mare, am auzit vocea puternică a Domnului: „robul Meu, strânge-Mi recolta”. Nu vă puteți închipui ce înseamnă când răsună vocea directă, străpungătoare a Domnului, ce absolut este în fiecare Cuvânt al lui Dumnezeu.

Mai întâi semănăm Cuvântul, apoi recoltăm, și așa va fi. Pe cât de sigur n-am semănat nicio singură răstălmăcire, ci doar Cuvântul veșnic valabil, curat, sfânt, prețios, pe atât de sigur sămânța Cuvântului a răsărit în noi și vom fi o parte a secerișului care va fi recoltat. Pentru că și acest lucru mi l-a arătat Domnul în ianuarie 1981, că Mireasa va fi răpită. Niciun om nu-și poate închipui acest lucru, ce simți când ești luat din propriul tău trup, ești ridicat în văzduh și vezi gloata îmbrăcată în alb. Toți erau tineri și noi ne ridicam în văzduh ca să-L întâmpinăm pe Domnul, să ne întâlnim cu El. La sfârșit va avea loc desăvârșirea Miresei Mielului. Ea a fost spălată în Sângele Mielului, sfințită în Cuvântul adevărului, pecetluită cu Duhul Sfânt pentru ziua glorioasă a răscumpărării.

Trebuie amintit de fiecare dată, că Dumnezeu nu poate pecetlui un amestec. Dumnezeu poate pecetlui doar ceea ce este adevărat, ceea ce El a putut face în noi, ceea ce El a putut pune în noi. El Își va putea pune pecetea doar pe lucrarea Lui, pe ceea ce El a putut face în viețile noastre. Astăzi ne gândim la lucrarea isprăvită de pe Golgota. Citesc încă o dată cele două locuri biblice.

Ioan 19:28: „*După aceea Isus, care știa că acum totul s-a sfârșit* („s-a isprăvit” – lb. germ), *ca să împlinească toată Scriptura, a zis...*” cu Răscumpărătorul și cu cei răscumparați. O mai citim încă o dată: „*După aceea Isus, care știa că acum totul s-a sfârșit* („că totul s-a isprăvit” – lb. germ), *ca să împlinească toată Scriptura, a zis: «Mi-e sete»*”. Lăudat și cinstit să fie Domnul Dumnezeuul nostru!

Acum vers. 30: „*Când a luat Isus oțetul, a zis: «S-a isprăvit!» Apoi Și-a plecat capul și Și-a dat duhul*”.

Dacă citim Evanghelia după Matei, Marcu, Luca, cu toții știm ceea ce s-a petrecut cu adevărat. S-a făcut un mare cutremur de pământ, stâncile s-au despicat, mormintele s-au deschis, s-a isprăvit! Domnul Și-a isprăvit lucrarea! Împlinirea psalmului 22 o vedem în Ioan 19. Acum citim cuvintele profetice minunate din Ps. 22. Deja din Vechiul Testament bărbații lui Dumnezeu au prorocit ceea ce avea să se întâmple. În Ps. 22:30 este scris: „*O sămânță de oameni Îi va sluji* („Sămânța Lui Îi va sluji” – lb. germ.”. Spuneți un „Amin”. „...și se va vorbi despre Domnul către cei ce vor veni după ei”. Vers. 31: „*Aceștia vor veni și vor vesti dreptatea Lui, vor vesti lucrarea Lui* (pe care El a isprăvit-o) *poporului care se va naște*”.

Deja în Vechiul Testament a trebuit să fie vestit celor ce se vor naște, ceea ce avea să se întâmple și anume că El a isprăvit. Lăudat și cinstit să fie Domnul nostru! Nu doar că avem un mesaj, ci noi avem voie să purtăm esența mesajului divin: „*Dumnezeu era în Hristos, împăcând lumea cu Sine*” (2 Cor. 5:19). Iar noi suntem mulțumitori din inimă pentru aceasta.

În scrisoarea către Tit, Pavel a scris unele cuvinte care ne merg la inimă; acestea sunt călăuziri și îndemnuri care ne-au fost dăruite. În Tit 1:1 bărbatul lui Dumnezeu scrie următoarele: „*Pavel, rob al lui Dumnezeu, și apostol al lui Isus Hristos, potrivit cu credința aleșilor lui Dumnezeu...*”. Nu doar în general pentru credință, ci pentru credința aleșilor lui Dumnezeu. Aleșii lui Dumnezeu nu cred ce doresc, ci ei Îl cred pe Dumnezeu, cred fiecare Cuvânt al Său. Pavel a putut spune și a dat mărturia aceasta: „*Pavel, rob al lui Dumnezeu, și apostol al lui Isus Hristos, potrivit cu credința aleșilor lui Dumnezeu și cunoștința adevărului care este potrivit cu evlavia*”. Ambele sunt scrise: despre aleșii lui Dumnezeu și despre cunoștința Adevărului. Pentru că prin propovăduirea adevărului divin noi suntem eliberați de fiecare rătăcire. Așa a spus-o Domnul: „*Veți cunoaște adevărul, și adevărul vă va face slobozi* (vă va elibera)” (Ioan 8:32).

Scumpi frați și surori, nu spunem aceasta ca să criticăm, dar întreaga creștinătate, întreaga lume religioasă vorbește despre credință. Dar ei vorbesc despre credința lor, ei nu vorbesc despre credința

aleșilor lui Dumnezeu, nu vorbesc despre credința acelor care cred cum zice Scriptura. Am putea merge de la biserică la biserică, am putea merge de la o biserică liberă la altă biserică liberă, și putem vedea că ei toți au crezurile lor proprii și toți slujitorii din aceste biserici trebuie să depună un jurământ că ei, cu credincioșie, vor executa ceea ce este hotărât ca și crez pentru biserica lor; toți trebuie să-și dea acordul, să spună „Da”, să ridice mâna și să jure. Ei trebuie să-și exprime acordul cu un „Da” la tot ceea ce se învață și se practică acolo și anume că ei vor vesti doar acele lucruri.

În Biserica Dumnezeului celui viu este cu totul altfel. Noi ne-am dat acordul lui Dumnezeu, ca să vestim ceea ce El ne-a făgăduit în Cuvântul Său, și, prin har, prin Golgota, ne-a dăruit.

Cum am auzit, la început Biserica era o inimă și un suflet, uniți într-un cuget. Duhul lui Dumnezeu s-a putut coborî. Frați și surori, eu tânjesc după această trăire: ca Duhul lui Dumnezeu să poată lucra, să acționeze. Și noi să nu stăm doar așa pe scaune, ci să-L laudăm, să-I mulțumim, să spunem „Amin” vorbirii Lui și să fim binecuvântați peste măsură. Credeți-mă, cu adevărat este ultimul mesaj pe care Dumnezeu ni l-a încredințat înaintea revenirii lui Isus Hristos. În Cuvântul de introducere era vorba despre ziua Domnului care va veni. Dar înaintea zilei Domnului, El Se va întoarce pentru ca să-i ia în slavă pe ai Săi. Noi avem dreptul să folosim aceste adunări ca timp de pregătire pentru această zi glorioasă. Noi știm că Dumnezeu vorbește, și ceea ce spune, El o și împlinește, și fiecare făgăduință a lui Dumnezeu este «Da» și «Amin».

Citim Tit 1:2: *„în nădejdea vieții veșnice, făgăduite mai înainte de veșniciei de Dumnezeu, care nu poate să mintă”*. Făgăduite mai înainte de veșniciei. Conform Evrei cap. 2, la împlinirea vremii Domnul și Răscumpărătorul nostru a venit într-un trup asemănător cu al nostru, S-a făcut asemenea nouă ca să poată suferi, să poată muri. Frați și surori, răscumpărarea este prețioasă. Noi suntem mulțumitori Dumnezeului nostru că ne putem aduna ca cei răscumparați, ca cei eliberați, ca cei dedicați lui Dumnezeu. În noi nu este nicio împotrivire față de Cuvânt, ci avem un acord adevărat față de fiecare Cuvânt. Așa

cum este scris mai departe în Tit 1:2: „*în nădejdea vieții veșnice, făgăduite mai înainte de veșnicii de Dumnezeu, care nu poate să mintă*”. Apoi urmează vers. 3: „*ci Și-a descoperit Cuvântul la vremea Lui* (la vremea hotărâtă de El), *prin propovăduirea care mi-a fost încredințată, după porunca lui Dumnezeu, Mântuitorul nostru*”.

Apostolul a venit la punctul principal. Nu este vorba doar despre vestirea Evangheliei în general, ci este vorba despre vestirea Cuvântului lui Dumnezeu, Cuvântul care a fost vestit mai dinainte prin proroci. De aceea și dovada din Noul Testament, că tot ceea ce a anunțat Dumnezeu mai dinainte prin proroci și-a găsit împlinirea.

Citim încă o dată Tit 1:3: „*Ci Și-a descoperit Cuvântul la vremea Lui*”. Prin predică este vestit Cuvântul și Dumnezeu ne deschide mintea pentru Cuvânt și pentru împlinirea acestuia.

Trebuie doar să ne întoarcem la slujba lui Ioan Botezătorul. El a fost un bărbat trimis de Dumnezeu, cu mesajul lui Dumnezeu, ca să pregătească calea Domnului, să netezească toate lucrurile și să-I gătească Domnului un popor bine pregătit. Exact așa este și astăzi. De fapt ar trebui să mergem la Lc. 1 și ar trebui să-l citim în fiecare adunare, ca să știm că și mesajul care i-a fost încredințat fratelui Branham nu conduce la discuții, ci ne întoarce la Dumnezeu, la Cuvântul Său pentru ca noi să fim aduși înapoi la întregul plan de mântuire al Dumnezeului nostru.

Citim cuvintele prețioase din Lc. 1 unde este spus de ce a trebuit să aibă loc și pentru ce scop a fost dată slujba lui Ioan Botezătorul. În Lc. 1:16-17 este scris: „*El va întoarce pe mulți din fiii lui Israel la Domnul Dumnezeu lor*”. Acesta era scopul: „*să-i întoarcă pe mulți la Domnul Dumnezeu lor*”. Vers. 17: „*Va merge înaintea lui Dumnezeu, în duhul și puterea lui Ilie, ca să întoarcă inimile părinților la copii și pe cei neascultători la umblarea în înțelepciunea celor neprihăniți, ca să gătească Domnului un norod bine pregătit pentru El*”.

Frați și surori, acesta este sensul și motivul adunărilor noastre. De ce ne adunăm de aproape și de departe? De ce ne urmărește toată lumea? Pentru că aceasta este cea mai importantă perioadă de timp din

istoria mântuirii. Pentru ca pentru ultima dată să vestim Evanghelia veșnic valabilă tuturor popoarelor și limbilor. Aleșii recunosc Cuvântul făgăduit pentru acest ceas. Pentru unii Cuvântul este predicat ca mărturie, iar pentru ceilalți pentru chemarea afară și pregătirea lor pentru ziua glorioasă a revenirii lui Isus Hristos, Domnul nostru. Atunci s-a putut spune ce avea să se întâmple în timpul nostru, ca să-I fie gătit Domnului un popor bine pregătit.

Noi toți trecem prin încercări, toți trecem prin necazuri, fie de natură firească, duhovnicească, fie de vârsta înaintată sau tinerețe, noi toți trecem prin necazuri. Dar știm bine că Domnul ne-a făgăduit: „*Eu sunt cu voi în toate zilele, până la sfârșitul veacului*” (Mat. 28:20). Absolut nimic nu ne poate despărți de dragostea lui Dumnezeu care a fost descoperită în Isus Hristos, Domnul nostru.

Eu sunt de părere și cred că o pot spune, că nici unul dintre noi n-ar face intenționat ceva ce nu l-ar plăcea Domnului; eu nu cred lucrul acesta, eu nu cred că cineva păcătuiește cu intenție, nu cred aceasta. Pentru că așa este scris: „*Oricine este născut din Dumnezeu nu poate păcătui*” (1 Ioan 3:9). Dacă se întâmplă să greșim, atunci noi ne întoarcem la Domnul și știm că El este Marele Preot după rânduiala lui Melhisedec. Ce a făcut Melhisedec, împăratul Salemului? El a luat pâine și vin, s-a dus și l-a întâmpinat pe Avraam și au sărbătorit biruința asupra tuturor împăraților păgâni. Așa se va întâmpla și cu noi. Domnul nostru ne-a întâmpinat, ne-a descoperit Cuvântul și ne-a făcut de cunoscut ceea ce s-a întâmplat pentru noi pe crucea Golgotei.

Citim mai departe din Tit ca să vedem ce ne-a pregătit Domnul prin har. Și de fiecare dată putem spune: lăudat și cinstit să fie Domnul Dumnezeu nostru! Citim în Tit 2 de la vers. 11: „*Căci harul lui Dumnezeu, care aduce mântuire pentru toți oamenii, a fost arătat*”. A fost arătat pentru toți oamenii. Apoi Pavel devine personal. Vers. 12: „*și ne învață...*”. Pe noi care credem, pe noi care am devenit credincioși „*ne învață, ne educă și ne învață s-o rupem cu păgânătatea, și cu poftele lumești și să trăim în veacul de acum cu cumpătate, dreptate și evlavie*”. Aici vedem o diferență. Mântuirea lui Dumnezeu s-a arătat tuturor oamenilor. Dumnezeu dorește ca toți oamenii să fie ajutați, ca toți oamenii să fie mântuiți, dar nu toți se lasă

mântuiți, nu toți se lasă ajutați. Cuvântul este adresat credincioșilor: „*harul ne învață, ne educă s-o rupem cu păgânătatea și cu poftele lumești și să trăim în veacul de acum cu cumpătare, dreptate și evlavie*”. Mulțumim Domnului Dumnezeuului nostru că putem spune un «Da» acestui Cuvânt. Putem spune: „Iubite Domn, fă se se întâmple așa în viața mea pentru ca plăcerea Ta să se odihnească asupra mea”.

Apoi următorul verset: „*așteptând fericita noastră nădejde și arătarea slavei marelui nostru Dumnezeu și Mântuitor Isus Hristos*” (Tit 2:13). Noi toți așteptăm revenirea lui Isus Hristos, Domnul nostru. Fiți odată sinceri! S-a gândit Pavel că vor trece încă 2000 de ani? Reformatorii vorbeau de revenirea Domnului. Cântarea pe care corul a cântat-o este o cântare din timpul Reformei. Au socotit toți acești frați trimiși de Dumnezeu ca să vestească Cuvântul în vremea lor, că va dura atâta vreme? Aș fi socotit eu atunci că vor mai trece atâția ani după ce s-a încheiat slujba pe care Dumnezeu a trimis-o pentru timpul nostru și Domnul a luat Acasă pe slujitorul Său? De la început, noi toți am socotit că revenirea lui Isus Hristos va avea loc imediat, și iată că până astăzi noi suntem încă pe pământ. Dacă v-aș întreba „câți, în ultimii ani, au venit, au crezut și au fost adăugați Bisericii?”, atunci câte mâini ar fi ridicate? Îi mulțumim Domnului Dumnezeuului nostru că încă mai este timpul harului, că mai răsună chemarea, că oamenii mai pot veni, mai pot primi ceea ce ne-a pregătit Dumnezeu prin har.

Cu adevărat timpul merge spre încheiere. Nimeni nu știe ziua și ceasul, dar în fiecare adunare putem repeta ceea ce a spus Domnul atunci când vorbea despre timpul sfârșitului: „*Când vor începe să se întâmple aceste lucruri, să vă uitați în sus, și să vă ridicați capetele, pentru că izbăvirea voastră se apropie*”. Noi putem să ne ridicăm capetele și niciunul din noi nu va spune: „Domnul nostru întârzie, El nu vine atât de repede”. Fiecare din noi poate spune: „Maranata! Vino Doamne Isuse!”. Da, vino curând Doamne Isuse! Dacă urmărim știrile suntem informați despre ceea ce se întâmplă pe fața pământului. Cu adevărat mult timp nu va mai putea fi. Indiferent încotro te uiți.... Îi mulțumim lui Dumnezeu din toată inima pentru timpul harului care încă nu s-a încheiat, dar care, cu siguranță, va ajunge la sfârșit și își va găsi încheierea odată cu revenirea lui Hristos. De fiecare dată putem

da mărturia că noi putem crede din toată inima că Dumnezeu Și-a împlinit făgăduința și Și-a trimis prorocul înainte ca să vină ziua Domnului, înainte ca soarele să se întunece și luna să se prefacă în sânge. De ce? Pentru ca în Biserică totul să fie adus înapoi în starea originală, înapoi la început, înapoi la Dumnezeu, înapoi la primele binecuvântări pe care Domnul Dumnezeu le-a dăruit la început în Biserică, prin har.

Fratelui Branham i-a fost spus și, în total, de 17 ori el a amintit aceasta: „Așa cum Ioan Botezătorul a premers prima venire a lui Hristos tot așa mesajul dat ție va premerge cea de-a doua venire a lui Hristos”. Frați și surori, aici nu ne jucăm de-a religia, nu este vorba de reuniuni religioase. Aici este vorba de Cuvântul sfânt al lui Dumnezeu adresat poporului lui Dumnezeu, ca să fim aduși în conformitate cu Cuvântul.

Și acest lucru a fost deja accentuat: să fim o inimă și un suflet. Apoi, cine citește Rom. 12; nu trebuie să citești mai mult decât Rom. 12 și, din partea mea, 1 Cor. 13. În Rom. 12 este enumerat tot ceea ce a fost hotărât pentru noi și ceea ce noi putem trăi. Și cum a accentuat fratele Branham, totul să fie învelit în dragostea lui Dumnezeu. Citim din Rom. 12 de la vers. 9: *„Dragostea să fie fără prefăcătorie. Fie-vă groază de rău, și lipiți-vă tare de bine”*.

Fiți odată sinceri! Nu observăm noi toți că dragostea lui Dumnezeu ne leagă? Sincer spus, mai degrabă eu i-aș îmbrățișa pe frați și pe surori. Dragostea lui Dumnezeu ne leagă unii cu alții atât de puternic, atât de interior, atât de profund! Nu doar un strâns de mână cu forță, puternic. Cum a spus Pavel atunci, ca frații să se întâlnească cu o sărutare sfântă de dragoste. Dragostea lui Dumnezeu ne leagă, dragostea lui Dumnezeu nu socotește nimic altuia; ea iartă, ea descoperă binecuvântarea atotputernicului Dumnezeu în viețile noastre. Nimeni nu mai socotește ceva aproapelui său, ci noi suntem legați în dragostea lui Dumnezeu.

În vers. 10 este descrisă dragostea frățească. Rom. 12:10: *„Iubiți-vă unii pe alții cu o dragoste frățească”*. Este vorba ca inima să fie în lucrare, o dragoste a inimii. *„Iubiți-vă unii pe alții cu o*

dragoste frătească. În cinste, fiecare să dea întâietate altuia". Vers. 11: „*În sânguință, fiți fără preget. Fiți plini de râvnă cu duhul. Shujiți Domnului*". Aici sunt enumerate toate lucrurile care pot fi descoperite în viețile noastre, prin har.

Să cuprindem despre ce este vorba astăzi. Sunt atâtea versete biblice pe care le-am putea aminti și citi. Vineri am citit toate cele 13 capitole din Evrei. La fiecare capitol și verset te-ai putea opri o zi și ai putea asculta o adunare întreagă, ai putea asculta și citi cum bărbatul lui Dumnezeu a luminat planul de răscumpărare al lui Dumnezeu în adâncime, din toate perspectivele, și a vestit totul în profunzime. Eu am spus doar: iubite Domn, când ne putem aduna câteva săptămâni împreună ca să avem ore biblice pentru a ne adânci în Cuvânt?

Pavel a fost un bărbat care a primit un har deosebit. Poți citi scrisorile către romani, galateni, efeseni; apoi, la sfârșit, dacă citești scrisoarea către evrei, îl vezi pe Pavel care a transmis salaturile evreilor. Frați și surori, ce binecuvântare ne-a fost dăruită prin har, că noi avem acest Cuvânt viu veșnic valabil al lui Dumnezeu și că bărbații lui Dumnezeu din Vechiul și Noul Testament s-au aflat sub aceeași inspirație a Duhului. Unii vesteau ceea ce avea să se petreacă, iar ceilalți au indicat și au arătat exact unde, ce, cum și în ce legătură s-a întâmplat. Este minunat dacă ai bucurie și te bucuri în Cuvântul lui Dumnezeu. Vă bucurați voi în Cuvânt? Vă adânciți voi în Cuvânt când citiți Cuvântul lui Dumnezeu? Este puternic!

Cuprindem despre ce este vorba astăzi. Domnul are pe pământ o gloată răscumpărată prin Sânge. Evanghelia este vestită tuturor popoarelor, neamurilor ca mărturie. În același timp are loc chemarea afară și pregătirea Bisericii Mireasă, a Miresei Domnului. Noi nu citim doar ceea ce a spus Pavel. Noi citim și ceea ce a spus Domnul, ceea ce este scris în Evanghelii. Acest lucru îl amintesc deseori și cu mare plăcere, că în Noul Testament sunt amintite 845 de referiri din Vechiul Testament din care de 186 sunt din Psalmi. Prin călăuzirea și inspirația Duhului Sfânt, bărbații lui Dumnezeu au putut arăta că tot ceea ce a anunțat și a vestit Dumnezeu în Vechiul Testament a devenit o realitate divină. Toate făgăduințele Dumnezeului nostru sunt «Da» și «Amin».

În acest timp, din toate popoarele, limbile, națiunile, din toate religiile, din toate confesiunile noi suntem chemați afară ca să auzim și ascultăm Cuvântul lui Dumnezeu. O repet: „*Adună-Mi poporul Meu. Eu doresc ca ei să asculte cuvintele Mele*”. Nu răstălmăciri, ci Cuvântul în original. Fiecare Cuvânt al lui Dumnezeu va aduce rod și niciun Cuvânt nu se va întoarce gol înapoi, ci își va atinge scopul pentru care a fost trimis. Noi putem mărturisi acest lucru pe întregul pământ: Domnul îi cheamă afară pe ai Săi. Tot restul se dă peste cap, dar Domnul are o gloată răscumpărată prin Sânge, Mireasa Mielului care este o sămânță divină. Și cum am citit din Ps. 22:30: „*Sămânța Lui Îi va sluji*”. El, Sămânța, și noi sămânța Lui. El, Bobul de grâu care a căzut în pământ și a murit, a răsărit și a adus rod, iar noi suntem grâu copt din spice care va fi luat Acasă în slava Dumnezeului nostru.

În Vechiul și Noul Testament, Domnul nostru a vorbit în pilde, iar în aceste pilde a descoperit sensul adânc pe care fiecare îl poate înțelege, fiecare din aceia căroră Domnul le-a deschis mintea pentru Scripturi. Și acest lucru îl putem aminti. Pe cât de sigur S-a descoperit Domnul nostru ucenicilor ca Cel viu și a vorbit cu ei despre Împărăția lui Dumnezeu și le-a arătat că tot ce a fost spus în Legea lui Moise, în Proroci și în Psalmi și-a găsit împlinirea, și le-a deschis mintea, ca să înțeleagă împlinirea Scripturilor, pe atât de sigur face Domnul același lucru și astăzi, acum. El nu doar ne vorbește, El ne direcționează spre împlinirea a ceea ce este scris în Cuvânt și ne deschide mintea pentru înțelegerea Scripturilor, ca să nu mai rămână nicio singură întrebare, ci Domnul să fi dat deja răspunsul. Și cum am citit la început în Tit 1, să primești har înaintea lui Dumnezeu și ceea ce a trebuit să ne fie spus a fost descoperit. Noi credem că Domnul Își pregătește Biserica Lui Mireasă pentru ziua glorioasă a minunatei Lui reveniri.

Vă rog să vă mai gândiți la Cuvântul din Petru. Să citim din 2 Petru 3, mai întâi vers. 9 și apoi vers. 14. 2 Pet. 3:9: „*Domnul nu întârzie în împlinirea făgăduinței Lui, cum cred unii; ci are o îndelungă răbdare pentru voi și dorește ca niciunul să nu piară, ci toți să vină la pocăință*”. Lăudat și cinstit să fie Domnul! El nu întârzie cu împlinirea făgăduinței. El doar așteaptă ca ultimul să se pocăiască, să cheme Numele Domnului, să primească iertarea păcatelor și să

primească ceea ce ne-a dăruit Dumnezeu în Isus Hristos, Domnul nostru.

Citim încă o dată vers. 14: *„De aceea, preaiubiților, fiindcă așteptați aceste lucruri, siliți-vă să fiți găsiți înaintea Lui fără prihană, fără vină și în pace”*. Dumnezeu să-mi dăruiască aceasta mie și nouă tuturor, prin har.

Și cum am accentuat, El care a început, El va și desăvârși. Noi avem totul în Domnul nostru: neprihănirea, sfințirea, desăvârșirea. Suntem mulțumitori din inimă că noi trăim acum pe pământ, că am putut lua decizia pentru Domnul și toți din toate popoarele și limbile au luat decizia pentru Domnul. Toți care acum cred ceea ce a făgăduit Dumnezeu vor avea parte de ultima făgăduință. Sunt două făgăduințe principale. Una care se întâmplă înaintea revenirii Domnului: că El a trimis pe robul și prorocul Său, Ilie (Mal. 4:5-6b). Iar a doua făgăduință principală: *„Eu Mă duc să vă pregătesc un loc. Și după ce Mă voi duce și vă voi pregăti un loc, Mă voi întoarce și vă voi lua cu Mine, ca acolo unde sunt Eu, să fiți și voi”* (Ioan 14:1-3).

Cum a scris Pavel: *„Căci noi n-avem aici o cetate stătătoare, ci suntem în căutarea celei viitoare”* (Evrei 13:14). Dumnezeu a pregătit această cetate, iar noi vom intra în noul Ierusalim. Și acest lucru îl repetăm încă o dată: *„cele ce erau gata au intrat cu El în odaia de nuntă și s-a încuiat ușa”* (Mat. 25:10). Eu vă spun acest lucru și sunt convins că toți care acum pot crede din toată inima lor, acceptă și primesc ceea ce Dumnezeu ne-a dăruit și păzesc aceste cuvinte, și în inimile lor își trăiesc pregătirea și dedicarea în fiecare adunare, ei vor să fie plăcuți lui Dumnezeu și să fie înfățișați înaintea Lui fără pată și fără zbârcitură. Dacă citim astfel de versete biblice, atunci fiecare se roagă în sufletul lui: „Iubite Domn, lasă să se întâmple în viața mea, permite să se întâmple întocmai așa în viața mea, pentru ca noi să fim înfățișați înaintea Lui, fără pată și fără zbârcitură”. Nu o neprihănire proprie, ci neprihăniți prin credința în lucrarea de răscumpărare isprăvită de pe crucea Golgotei. Din inimă putem exprima cuvintele Domnului nostru: *„S-a isprăvit!”*. Pentru ca întreaga Scriptură să se împlinească, cu Răscumpărătorul și cu cei

răscumpărați: „*S-a isprăvit!*” „*Sămânța Lui Îi va sluji*”. Lăudat și cinstit să fie Domnul Dumnezeu nostru în vecii vecilor. Amin.

Să ne ridicăm pentru rugăciune. Acum când suntem în duh de rugăciune, permiteți-mi să întreb dacă sunt persoane noi în mijlocul nostru care încă n-au auzit ceea ce a făcut Dumnezeu în timpul nostru, cum a împlinit El făgăduința Lui. Vă rog frumos primiți-o prin credință. Acceptați-o, primiți-o! Deveniți copii ai făgăduinței, credeți Cuvântul făgăduit, și tot ceea ce a făgăduit Dumnezeu, El o va împlini, o va face. Făgăduințele lui Dumnezeu rămân, ele nu se clatină veșnic. Cu Sângele Său Isus a pecetluit ceea ce El promis în Cuvântul Său. Cerul și pământul pot arde, munții și dealurile pot dispărea, dar cel ce crede o va avea. Cuvântul Său rămâne veșnic valabil.

Avem noi greutăți și cereri de rugăciune? Pe unii dintre frați nu-i vedem astăzi aici. Noi îi vom aminti pe toți în rugăciune. Dacă din cauza vârstei, dacă a fost un accident, dacă i-a oprit ceva, indiferent ce ar fi, noi avem voie să-i aducem înaintea Domnului. Astăzi am două întrebări. Prima: cine dorește să-și dedice pe deplin viața lui Domnului? În încheiere, următoarea întrebare: cine are greutăți, cine are nevoie de vindecare sau indiferent ce ar fi? Dar mai întâi: cine are necazuri duhovnicești? Cine dorește să primească mai mult de la Domnul? Cine are nevoie de descoperire? Orice ar fi, indiferent de ce ați avea nevoie în domeniul duhovnicesc și doriți să-I cereți, noi o vom cere împreună. Vă rog ridicați mâna cei care aveți cereri! Noi toți avem nevoie de mai mult. Da, noi știm că Domnul are mai mult să ne dăruiască. După aceea vom cânta cântarea „Mai mult, mai mult de la Mântuitorul”. Cine are dorințe de rugăciune pentru eliberare, necazuri, vindecări, orice necaz, indiferent de ce natură ar fi, vă rog ridicați mâna. Domnul Dumnezeu știe totul. Noi punem ambele mâini pe Biblie, pe Vechiul și Noul Testament și putem mărturisi înaintea atotputernicului Dumnezeu, Dumnezeuul lui Avraam, Isaac și Iacov, Dumnezeuul lui Israel, înaintea Dumnezeuului nostru, a Tatălui nostru și spunem: „Dumnezeule, noi Te credem pe Tine, acceptăm și primim Cuvântul Tău”. Iubite Domn, acum Te rugăm pentru toate necazurile duhovnicești. Iubite Domn, Tu cunoști tot de ceea ce avem nevoie. Dumnezeule, coboară-Te, descoperă-Ți prezența Ta. Doamne,

noi ne aflăm aici în Numele Tău, adunați în prezența Ta. Tu ne-ai dat făgăduința că acolo unde doi sau trei se adună în Numele Tău acolo Tu ești în mijlocul lor. Tu ai dat făgăduința că acolo unde se adună doi sau trei în Numele Tău și se unesc într-o rugăciune pe care o aduc înaintea Ta, Tu le vei împlini cerința lor. Ne rugăm pentru toți frații și pentru toate surorile care au greutăți spirituale. Unde este prea puțină credință, prea puțină descoperire, Doamne, acolo Tu să Te cobori cu Duhul Tău Sfânt, prin inspirația Duhului Tău să le dăruiești tuturor descoperirea lui Isus Hristos și descoperirea Cuvântului scris care, prin har, ne-a devenit un Cuvânt viu, descoperit. Nu o literă moartă, ci un Cuvânt sfânt al lui Dumnezeu, viu, sfânt, descoperit pe care l-ai semănat ca sămânță în inimile noastre.

Iubite Domn, Îți aducem toate necazurile, fiecare boală. Dăruiește har, îndreaptă-Ți brațul Tău, mâna Ta, cu semnul cuieiilor, pune-o asupra lor, atinge-i, vindecă-i. Ți-i aducem pe toți frații și pe toate surorile, pe toți care au necazuri trupești. Tu dăruiești salvarea sufletului, eliberarea duhului, vindecarea trupului. Îți mulțumim pentru Evanghelia deplină și pentru puterea lui Dumnezeu care este descoperită astăzi și în această adunare. Iubite Domn, Ție să-Ți fie dedicată întreaga adunare. Ridică-Ți Fața Ta și binecuvântează în toate locurile unde poporul Tău este adunat ca să asculte cuvintele Tale pentru ca să creadă făgăduințele Tale și să-și trăiască pregătirea lor. Doamne, dăruiește har și binecuvântează gloata Ta răscumpărată prin Sânge. Permite-ne să devenim o gloată botezată cu Duhul, umplută cu puterea din înălțimi. Fie ca dragostea lui Dumnezeu să fie revărsată în inimile noastre prin Duhul Sfânt!

Iubite Domn, Tu vei face încheierea asemenea începutului. Aceasta este făgăduința Ta și Tu o vei împlini. Îți mulțumesc pentru prezența Ta, Îți mulțumesc pentru ascultarea Ta. Noi simțim prezența Ta. Doamne, atotputernicule Dumnezeu, Tu ești acum prezent. Tu Îți confirmi Cuvântul, Tu asculți rugăciunile și ne dăruiești tot pentru ceea ce Te-am rugat. Îți mulțumim și Te-am rugat aceasta în scumpul și sfântul Tău Nume Isus. Aleluia! Amin.